

Repertoire have eller formenes at have til forlangst afvode Forfatteres Arbejder, fremtræder ikke lidt i selve Paragraphens Redaction, idet det der paa eengang forudsættes, at en enkelt Scene er i Besiddelse af en saadan udelukkende Ret, og det dog ved Lovens tilladelse, altsaa uden at forudsætte noget Samtykke fra denne Scene eller denne Stueplads, at opføre det paa andre Steder, hvilket Ord „Steder“ derhos er af en temmelig ampel Betydning. Men affect fra disse Bemærkninger, der mere specielt knytte sig til selve de foreslagte Paragrapher, troer Udvalget, at Sagen, betragtet selvstændigt, giver al Anledning til at fastholde Analogien mellem den Offentliggjørelse, der ligger i den offentlige Opsørelse, og den Offentliggjørelse, der ligger i Udgivelsen i Trykken. Jeg vil ikke sige, at Alt, hvad der gjælder om det Ene, uden Videre kan oversføres paa det Andet; men Forholdene ere saa nær beslægtede, at der i alt Fald maa kunne paavises særlige Grunde for ikke at anvende de samme Regler paa dem. Er dette rigtigt, saa vil der altsaa forudsættes først og fremmest et selvstændigt Samtykke fra Forfatterens Side til offentligt at fremstille hans Værk, enten han har udgivet det i Trykken eller ikke; men paa den anden Side vil man ogsaa strax fordrø en lignende Bestemmelse med Hensyn til Opsørelsen, som den, der med Hensyn til Offentliggjørelsen indeholdes i § 12, nemlig Nødvendigheden af, at der er visse Ting, der ere undtagne fra Forbudet imod Estertryk, fordi det ansees som en for Forfatteren uskadelig, for Publikum nyttig, i mange Henseender uundgaelig Benyttelse af Andres Arbejder. Saaledes vil det altsaa analogt dermed være at bestemme, at det ikke kan betragtes som en „Opsørelse“ af et dramatisk Digt, naar en Deklamator offentlig foredrager samme; saasnart det ikke optræder enten heelt eller delvis med et scenisk Apparat, da er det en Brug, der mere ligger indenfor den Ret, Vedkommende maa have erhvervet ved at købe Bogen, nemlig at forelæse den for Andre; det, der udgjør den egentlige Opsørelses væsentlige Charakter, er der ikke tilstede. Endnu klarere fremtræder det ved Opsørelsen af enkelte Dele af musikalske Compositioner. Enhver, der

har overbåret en Concert, vil have havt en umiddelbar Følelse af, at en saadan Concert ikke vilde kunne have existeret, dersom der ikke kunde opføres Duveturer, enkelte Romancer og Arier af dramatiske Compositioner, uden at først vedkommende Componistens Samtykke var indhentet. Det er altsaa en saadan uslydlig og for hele denne Klasse af Diemed nødvendig Benyttelse, med Hensyn til hvilken man ikke kan gjøre Reglen om Estertryk af Skrifter gjældende. Det er dernæst, troer jeg, aldeles hensigtsmæssigt at give en explicatorisk Bestemmelse i Lighed med den, som Thinget allerede har vedtaget med Hensyn til Forfatterne, for det Contractforhold, der i saa Henseende existerer, naturligvis bestandigt med Forhold af, at anderledes udtryffeligt kan vedtages mellem de Paaagjældende. Det er her saameget mere nødvendigt, som en Forfatter er langt friere stillet ligeoverfor en Udgiiver end ligeoverfor en Theaterdirection. Det er jo, især naar man tænker paa yngre Forfattere, endog Reglen, at de sætte saa stor Pris paa overhovedet at faae deres Arbejder opførte, at det ikke let vil falde dem ind i den Henseende at tage Forstigtighedscauteleer; det er ganske anderledes givet en Theaterbestyrer at tage sin Bestemmelse i saa Henseende. Hvis altsaa et anderledes udtryffeligt er bestemt, finde vi det billigt at ansee den Contract, hvorved et Arbejde er overdraget til Opsørelse til en enkelt Scene, for ikke at indeholde Mere, end dens Ordlyd ligesvem siger, at det altsaa ikke udelukker Forfatteren fra at afhænde det samme Arbejde til samme Afbenyttelse til en Anden; vil det vedkommende Theater kun modtage det med den Betingelse, at Forfatteren frastriver sig denne Ret, enten med den Indskrænkning, som indeholdes i § 18, at Stykket ikke maa opføres paa samme Sted, men vel paa andre Steder o. s. v., staaer det jo til den. Dernæst troer jeg, at det vil være nødvendigt, at man tager en lignende Bestemmelse med Hensyn til Opsørelsen som den, den er tagen i § 11 med Hensyn til Estertryk. Det siges, at Forbud mod Estertryk bortfalder, naar ethvert Dplag har været udført i 5 Aar; i Analogi dermed foreslaae vi, at selv hvor et Arbejde er overdraget til et enkelt Theater, skal dog en An-